DOPISY.

ESTHERVILLE IOWA 13. ledna

Vážená redakce.

Doufám že by jste se zavděčili, kdyby jste učinili dotaz na p. Schurze do Washingtonu, jestli ty pozemky které dostala společnost Des Moines Valley R. R. a prodala, ale železnici nestavěla, mohou být vzaty na homesteady. Stále se tu o tom mluví, že ta společnost vystavěla pouze 130 mil tratě, ale dostala špic na všechny pozemky, z Fort Dodge až do Minnesoty. Jsou to krásné pozemky a tisíce lidí by se na nich mohlo usadit. Já již dopsal na jedny vlastenecké(?) noviny, aby p. redaktor dopsal do Washingtonu, ale on prý nemá kdy. Tedy budu vidět jestli vy to pro dělníky uděláte.*)

Minulé léto tu zmizel Eratus Lyman z Winona, Minn. Byl to stařec 77 let a hauzíroval s barvou na vlasy. Koně jeho našli před 3 měsíci, vozík našli dne 10. listopadu v zátoce a dne 29. listopadu nalezena byla i mrtvola jeho zamrzlá ve vodě. V úctě

F. Závodský.

*) Pozn. red. Již po kolik roků dělán byl v kongresu návrh, aby pozemky udělené nejen D. M. R. R. ale všem drahám které povinostem svým nedostály připadly zpět národu. Dosud se vždy podařilo železnicím vlivem svým a společným usilím návrhy ty buď na neurčito odložiti, neb u výboru zdržeti. Dopisování na p. Schurze není nic platné. On zná svou povinnost a stará se o to, odporoučí to v každé své zprávě, ale to závisí od kongresu.

JACKSON CO. Ill. 2. února 79

Milý P. Z.

Přijmiž ode mne také pár řádek do svých sloupců. Chci sděliti, že i tu jsme měli sibiřskou zimu. Hned před svátky nám tu napadlo asi na šest palců sněhu a pak připadával, až ho bylo asi na 15 palců. K tomu mrzlo jen kovalo, že jsme musili u kamen vysedět přes měsíc; když bylo čím topit, nebylo nám zle. Ourodu jsme tu měli minulý rok prostřední, ba spíše menší a k tomu ceny malé. Pšenice 85c. bušl, kukuřice 30c., prasata zabitá 2½ až 3 tol 100 lib. Tak lacino nebylo co jsme tu, ani taková bída o peníze. Ale jak čtu od jinud, je to bude snad ještě horší. Musíme počkat, až ty "kanárky" přiletí, jestli je všecny nepochytají než k nám doletí, nebo on je bude mít každý rád, kdo je bude moci jen do své klece dostat. — Musím se přiznat, jak jsou mi milé knihy Libuše. Nedal bych ani jednu z nich za všech šest, které dává jiný list za premii. A s kalendářem jsem také velice spokojen, neb jest v něm pěkné čtení.

Pakli že který z krajanů a čtenářů P. Z., kteříž by byli od Plzně a pamatovali se na mého otce, Václava Šuchmana, byl by tak laskav a udal mně kde je, jak se mu vede a jaké poměry v jeho okolí jsou, byl bych mu velmi povděčným, neb se chci odtud stěhovat mezi některé známé krajany. Znamenám se s úctou,

Jan Šuchman.

Rockwood, Randolph Co. Ill.

NEWTON, SAUNDERS Co.
25. ledna 1879.

Ctěný P. Z.

Nemohu pochopit, že si někteří dopisovatelé libují v tom, když mohou některého katolíka neb kněze katolického poslobit, neb víru naší pošpinit. Čtu troje noviny stále a mimo to rád i jiné skoumám, bych seznal které jsou lepší, někdy se mi líbí ty, podruhé ony, a v každých nalezám časem nějaké přezdívky pro kněze a katolíky. Jest to přece nehezké od takového člověka, který býval katolíkem a teď co jiní neví, on to sám poví a myslí, kdo ví co se naučil, když hodně tupí víru. Hodný pták, který si sám do hnízda trousí. Min. týden jsem dostal do rukou jedny noviny, co tu bylo v nich přezdívání! Co pak my jsme zde jen proto, aby naše víra zasluhovala od každého tupena býti? Co pak my katolíci nejsme tu ve svobodné zemi, aby jsme užili zdejší svobody? Vždyť i černoši mají svobodu. Takový novinář by měl brát ohled na to. On ví, že my katolíci neradi slyšíme hanu. Kdo nechce být ve spolku našem, není k tomu nucený. Ať si věří co chce, jen ať my máme pokoj a naši kněží. Oni jsou dost dobří pro nás. Nemáme jich tolik, aby jsme si mohli vybírat a s nima šantročit. Není snad jednoho časopisu, aby nebyla v něm naše víra tupena. Před více než dvěma tisíci lety, macedonský král Filippos vojskem svým jistě město řecké obehl, tu jednoho rána přiletí proti jeho pravému oku šíp, na němž stála psaná slova: do tvého pravého oka Filippova. Máteno bylo bez odporu velmi dobře. Podobně i nepřátelé církve katolické dobře mají do srdce katolíků, když proti církvi nájezdy činí, kněze utiskují, zařízení církevní posměchem obsypávají. Všechno to jest jaksi jen předehrou; chtějíť v tom ještě dále pokračovat, cit katolický chtějí úplně potlačit, církvi přívržence odejmout. Všecko to rouhání protináboženských listů, všecko jejich na cti utrhání a podezřívání, všecky jejich lži a hlouposti, všecko jejich usilování a namahání má sloužit k tomu by účele toho dosáhli a ďábelské dílo vykonali. Jestliže tedy způsobem pokrytským čtenářům svým den co den namlouvají, že slušno každé náboženství ctíti, že každé člověku do radosti věčné dopomáže, každý nechť prý zachovává ono náboženství v němž byl zrozen, každému že prý jen třeba být poctivým a t. d. tož všecko to povídají jen aby ke cíli svému se dostali, aby totiž jednotlivce víře odcizili. Nemíním dopisem tímto nikoho horšit, on je všeobecný. A teď o něčem jiném.

Pan H. Fišer nás vyzývá, aby jsme se hlásili co by nám bylo prospěšné, že se postará, aby to bylo v zákonodárství přijmuto. Já bych myslil, že by nám bylo nejmilejší, aby nějaký zákon udělali proti té nebeské kavalerii, aby nám sem víc nesměla. Na jednu nespravedlivou věc chci p. F. upozornit. Když někdo dá na svůj majetek mortgage, tedy proto přece musí platit daň na celou cenu toho majetku. A kdo mortgage drží, musí také platit. Tedy se platí z jednoho majetku dvakrát. Kdyby se stalo a člověk jmění zadlužené ztratil po odhadnutí, musí z něho přece ještě příští rok daň platit, to ku všemu svému neštěstí. Ta věc by zasluhovala napravení.

Nevím co nám to počasí udělá. Před měsícem byly zimy a několik silných mrazů až ku podivu. Teď někteří již minulý týden seli a někteří ořou.

Český, rolnický, výpomocný, spolek v pádu krupobití myslím že letos dostane tu mnoho nových údů, neb loňský rok bude nám školou. Kdo byl loni ve spolku a stíhlo ho to neštěstí, přece dostal částku která mu přišla jistě vhod. Proto by jsme žádali p. Kašpara, aby si neobtěžoval nám oznámit, kdy by jsme se měli sejít. Doufám že nás tu bude tolik, že budeme moci založit zvláštní družstvo. Pozdrav na čtenáře P. Z. Znamenám se s úctou Jos. Kastl.

CEDAR RAPIDS IA., 17. led. 79.

Ctěný p. redaktore.

Račte popřáti místa pro těchto pár řádků ve vašem listu na mého proti-dopisovatele, jenž se skrývá pod rouškou ženské a praví, že mně nedělá křivdu. Divná věc že jí nevidí a přece má dvoje očí, poněvadž viděl v dopisu mém skoro dvakrát tolik než co v něm stálo. A při tom ještě mnoho slov na kolikerý způsob po advokátsku překroutil. Měl bych mnoho co proti, ale béřu ohled na ct. odběratele Pokroku, aby se jim takové pohádky nestaly nemilými. Že pan d. má na dělníky s kopce, to víme, proto že mu zkazili košer S úctou Vác. Štolba.

DENVER COL., 3. února 1879.

Milý Pokroku Západu.

Dnes ti musím sdělit o těch krásných květinových zahradách. Na tisíce lidí ve světě pěstují květinové zahrady a jak utěšený jest to pohled, když vejde do pěkně upravené zahrady, zvláště když jsou květiny v plném květu. Až se musí člověk obdivovat té kráse a vůni, těm rozmanitým rozdílům a tomu, jak to vše příroda utvořila.

Ty květinové zahrady připomenuly mně zahradu, kterou oustecký p. děkan Jan Cibulka spolu s páterem Dremlem v Ousti založili, a to ne ze zahradních květin, nýbrž z rozkvétajících mladých dřevíček a pro rozmanitost vnášeli též něco odkvetlých neb odkvétajících, dozrálých ba i přezrálých. Každá z těch květinek obdržela jmeno dle květin zahradních. Nevím jestli dle sličnosti, příjemnosti, rozumu, povahy, neb snad zápachu či vůně, ale to vím, že tu byla růžička, lilie, karafiátek, matronal, rezeda, snad též i kopřiva, tulipánek, babiňův, macička atd. Zahrada se scházela v určitý den do chrámu páně a to snad proto, aby vláhy nabyty k lepšímu zrůstu a rozkvětu a též i silnější vůně. Každá nosila na svém krku krásný škapulířek a růženec a jak nemůže být jinak, byly některé u zahradníků svých oblíbenější než druhé, byly vyvolené, které měly za povinost velebné pány v jejich obydlí navštěvovat, by se zdělilo, co a kdy se bude zařizovat na příští čas ku prospěchu zahrady. Jaká radost a zajímavost to byla pro velebné pány, když viděli tolik počestných a bohabojných květinek v své zahradě! A jaká líbezná řeč, neb rozprávka, to byla když ty vyvolené své zahradníky navštěvovaly, by od nich nařízení, rozkazy a rady přijímaly.

Když ta líbezná zahrádka nějaký čas utěšeně kvetla, přihodilo se jednomu ousteckému občanu, že mu manželka zemřela. Tu pan děkan, starostlivý to pastýř ovček svých, poslal si hned pro osiřelého vdovce a vyložil mu, jak obtížné jest to pro něho býti bez hospodyně, jak rodina jeho má toho velice zapotřebí, aby měla opatrovatelku, jaké nesnáze a nepohodlí to jest a jak těžko cizí osobě domácnost svěřit. Kterýž pak vdovec by rád neposlouchal takovou útěchu? I onen občan nechal se brzy přesvědčit a tu p. děkan byl tak ochotný, že mu nabídnul jednu růžičku z jeho zahrádky, ta že by domácnost jeho jistě krášlila. Pan vdovec tu růžičku dobře znal a bez odkladu k tomu svolil. A jelikož pan děkan byl toho náhledu, že pan vdovec má hospodyně hned zapotřebí, počaly se hned přípravy ku svatbě díti a v krátkosti byli svoji. Vše se dobře dařilo. Oba byli spokojeni. Ale sotva uběhlo sedm měsíců, tu se najednou růže rozpukla a vypučel malý, ale úplně vyvinutý břečáček. Pan občan si hned zašel k panu děkanu s otázkou, zdali by nevěděl odkud se asi ten břečáček vzal. Pan děkan, moudrý pán, znal způsob jak našeho občana uspokojit, aby se žádné další řeči z toho nedělaly a pan občan zůstal s malým břečáčkem spokojen a s panem děkanem v dobré vůli.

Jedna z těch květinek, snad se nazývala kopřiva, chodívala střídavě vždy jednu neděli do Sloupnice, do menší zahrady zahradníka Dremla a druhou neděli do větší zahrady obrzahradníka Cibulky v Ousti. Do velké zahrady do Ousti musila chodit přes dlouhý les. Tu jednou trpěla velkou žízeň a chvátala a těšila se, až přijde na Možlinky, že je tam pramen, že se tam napije. Také skutečně žízeň uhasila, však jaké neštěstí z toho bylo! V té vodě se totiž zdržuje mnoho tak zvaných živých vlasů a ona jeden takový s tou vodou vypila. Tu za nějaký čas cítila všeliké mdloby a těžkosti a stěžovala si těm květinkám, jak v té malé, tak i v té velké zahradě. Uteklo několik měsíců po tom nešťastném napití vody, když kopřivka počala cítit, že se jí ten vlas v životě pohybuje. Radily jí ostatní květiky, aby šla se poradit s některým lékařem, zdali by si netroufal ten živý vlas z ní vypudit. Pan doktor jí poradil, že bude dobře, když bude požívat dost dobré a silné stravy a že zajisté ten vlas samotem z ní vyjde; ovšem že pak při vycházení musí být někdo přítomen. Oznámila to svým sestřinkám květinkám a žádala je o příspěvky, aby se dle nařízení lékaře mohla zachovat, neb nebyla majetná. Ty hned arci byly ochotné a každou neděli v malé i velké zahradě obdržela příspěvky, aby se toho živého vlasu zbavit mohla. Však sousedky její se potajmu smály, když jim své nehody vypravovala a předvídaly, jak asi ten vlas vypadat bude. Když konečně přišla chvíle od doktora předpovědaná, tu se na požádání některé sousedky sešly a radily — zkušenou babičku. A tak se stalo, že mimo vlasu přišlo na svět živé dítko. Nyní však nastaly rozepře, zdali to původ vzalo v malé neb velké zahradě. Někteří chtěli vědět, že se to podobá zahradníku velké zahrady, jiní zas jistili že to má podobnost se zahradníkem z malé zahrady; ona sama ale vlastně nevěděla, od kterého zahradníka původ vzalo to kvítečko.

Ten oustecký pan zahradník nejen že rozuměl dobře květinám, ale i ve včelařství se vyznal, neb často chodíval na Lhotku, k České Třebové, k panu mlynáři, vdově, podřezávat včely atd. Tu mu jednou dal duch sv. vnuknutí, jak by ten oustecký kostel skvostně vypadal, kdyby v pozadí toho kostela byla ještě kaple přistavěná a on v té kapli po smrti odpočíval. I hned to příští neděli v kázání oznámil, jen to zamlčel, že by tam rád odpočíval. Hned se počalo sbírat a za nedlouho se pělo při vysvěcování *Te Deum laudamus*. Pak pan děkan Cibulka připoměl obecenstvu své všeliké zásluhy o vše pořádky, jaké v městě zavedl a vyslovil přání, aby tam byl po smrti pochován. Ti jeho posluchači mu to arci nemohli slíbit, ale mnozí mu dávali vínu, proč ve zmínce o svých zásluhách nepřipomenul i způsob, jakým se stal ousteckým děkanem: totiž nejprvé jak si pomohl ku městské pečeti na žádost, pak jak svedl as tucet Vídeňáků k podlému skutku, aby se představili kn. Lichtenšteinovi co oustecký radové atd. Pro ty příčiny byla žádost pana děkana na čisto odmrštěna.

Děkuju srdečně všem ousteckým i okolním mým krajanům bydlícím v Chicago, za časté dopisy z kterých se dovídám o všem co se děje v Ousti i též v okolí. Pokračujte jen s vašima dopisy dále. Též přátelský pozdrav na velectěnou paní Vinc. Walmut Solnickou a na pana a pí Přibyl v Little Rock, Ark. S úctou,

L. A. Schlesinger.

box 326 Denver Colorado.

Pro domácnost a hospodářství

ZACHOVÁNÍ ZEMČAT. — Každému známo, že zemčata s jara zklíčilé, ztrácí ponenáhlu svou dobrotu, až se úplně neupotřebitelnými stávají. Proto jest dobře je před klíčením co možná dlouho zachovati. Dobrým prostředkem jest, dříve než se zemčata, která do jara chovati chceme, ve sklepě uloží, je na půdě neb podlaze rouhrnouti a nechat vyschnouti. Tím se poněkud klíčení zadrží. Mnohem výdatnější jest způsob, jakého Francouzové používají. Oni totiž zemčata paří, ponořujíce je na okamžik s košem neb sítem do vařící vody, načež je opět vyschnouti nechají a pak na suchém, provětrávaném ale tmavém místě chovají. Škrobovina v bramboru obsažená neutrpí spařením škody žádné, ale klíčivost se tím úplně zničí, tak že lze je dobré a chutné udržeti až do nových. (Dle Am. Agist.)

PŘESAZOVÁNÍ STROMŮ V ZIMĚ. — Nejlépe jest přesazovati stromky s jara neb na podzim. Ale někdy jest žádoucno přesaditi stromy větší, ozdobné neb ovocné, z lesa neb louky, neb i ze zahrady odstraniti a přesaditi. To děje se nejlépe v zimě. Kolem stromu vykopá se příkop, tak že při stromu zůstane země na 2 neb více yardů. Při stromu jehož kmen jest 6 až 8 palců v průměru, postačí příkop dvě stopy hluboký a lze jej vykopat na podzim neb v zimě když rozmrzlo. Místo, kam strom přesazen býti má, musí se dříve upravit a úrodnou prstí vyplnit. Když zem na střevíc neb 18 palců umrzla, vypáčí se strom pákou, naloží na lihy a odtáhne na nové místo. Též lze dobře stroj k zvedání pařezů upotřebiti k tomu cíli. Pakli že se práce tato opatrně vykonává, ujme se strom jistě. Při úpravě nového místa pro strom, nutno jest jámu prostranou vykopati, dost vyhnojiti a snad kostí do ní vysypati. (Dle Am. Agist.)

NA VOZE UCHÁVATI NOHY V TEPLE. — Kdo si přeje míti teplé nohy na voze když sedí a kdoby si to nepřál—když kolikráte nucen jest několik hodin sedáti na svém nákladu vozním, zvláště v tomto čase mrazivém, takový ať si opatří dvě cihly, ty ať notně rozhřeje, papírem obalí a pod nohy vloží. Ony drží teplo 3 ano i 4 hodiny a rozšiřují volný příjemný pocit v dolních koncích nohou až po kolena, kdežto ta nejlepší kotelka jen na hoře šlinek svůj ukazuje. "Hosp. Am."

HESENSKÁ MOUCHA. — Po anglicku: "The Hessian fly" — *Cecidomya destructor* jest moucha z čeledě *tipic*. Jmenují ten zlý hmyz: "hesenskou mouchu," ovšem byli to dobu hesenští vojáci sem zaprodáni, aby zacpali přechod duchu po svobodě bažícímu. Právě ten r. 1876 objevila se tu moucha a již ji ta hanba ostane—ale podobá se více, že ji tato země porodila či ze špatnějších vyvinula. Ona zde byla příčinou, že zde ve východních krajích přestali pšenici pěstovati, neb nic ta moucha neušetřila. Hlava a tykadlo a prsa jsou černé barvy, zadní část jest barvy třešlové, křídla načernalá, nohy bledočervené, dole černé. Barvy tiplice této, která se ročně dvakráte, na jaře a na podzim rojí, žijí na stéblech a v pochvách listů obilních, jejich šťávou se živí, a tím způsobem obilí v zrůstu zeslabují neb docela hubí. Když asi 6 neděl, hlavou dolu, žraly, jsou vyrostlé, odrostlé tiplice hesenské. Pak stuhnou a jsou barvy "lněného semene". V dubnu neb květnu vyvine se úplný hmyz a ten nalezá již pšenici na podzim a na jaře setou pokročilou a samičky nakladou vejce na nejnižší listy — a proto se nalezají na druhém a třetím kolénku. To nové pokolení dozrá dost časně, aby zase na podzimní osetí mohli uložit vajíčka svá. Zničují se pálením a hlubokým zoráním strnišť neb spasením mladistvého osení na podzim stádami ovčími, slouží též pozdní setí, změna semena — s tvrdými listy a s mnohými obnožemi, aby škoda učiněna se nahradila. Již prý i v Europě se objevuje a v Čechách.

"Hosp. Am."

ZMĚNA SEMENE. — Rolník měl by vždy a zejmena v dobách kdy obilí jest laciné, přihlížeti k tomu, jak by výnos role své zvětšil, jak by z akru půdy více vytěžil. Bez zvláštní péče a skoro bez výlohy, může toho docíliti, když bude vždy pečliv toho, aby nesil jiné než dobré semeno. Jen z dobrého semene může dobrou sklizeň očekávati. Však i při dobrém druhu jest nutno semeno časem měniti. Jest dokázanou věcí, že ten samý druh, setý v té samé půdě, se časem zvrhá a čím dále tím špatnějším stává. Proto jest radno semeno každých pár roků měniti. Kdo o pravdě toho není přesvědčen, může přesvědčení lehce nabýti. Nechž zkusí oseti část pole semenem svým a část semenem vyměněným. Pravidlem při změně takové jest, že semeno z kraje studenějšího prospívá lépe v kraji teplejším a semeno z výšin vydá v nížinách lepší úrodu než semeno v nížinách sklizené. Velmi často hospodáři na důležitou tuto věc zapomínají až tehdy, kdy již čas k setí a práci v poli nadešel. Nyní jest k tomu nejlepší čas. Práce v poli do opravdy nepočala ještě a času má každý skoro dost.

OTEVŘENÝ LIST!

Jsme úplně ujištěni o výtečnosti **Brownových rostlinných jaterních pilulek**, kteréž předstihují pilulky z východních továren, v hojení *žlučnatých nemocí na západě*. Nemají sobě rovných k hojení bolení hlavy, žlučnatosti, nečinosti jater, a odstraňování žluči z těla. *Jediná zkouška získá jim místa v každé rodině.*

Brownovu arnikovou mast nepředstihne žádná jiná v odstraňování zápalu, hojení starých ran, vředů, omrzliny a zlaté žíly.

Všechny *Brownovy oblíbené léky* prodávají se u všech lékárníků v Omaha a ve státu Nebraska.

PROTI
REMATISMU,
potřebujte

Proti všem bolestem, které zevnitřní prostředek vyžadují.

Proti zevnitřním úrazům,
SPÁLENINÁM, OMRZLINÁM, OPAŘENÍNÁM, UŘÍZNUTÍ, ROZPUKANÝM RUKOUM, OTEKLÝM PRSŮM.

Proti vnitřnímu
poranění.
Omačkání, udeření, vymknutí, uhranutí,
proti
NEURALGII
a všem s ní spojeným bolestem ŠKUBÁNÍ V OBLIČEJI A V ÚDECH, BOLESTI V KŘÍŽI A V ZÁDECH, BOLESTI ZUBŮ A UŠÍ, BOLESTI V STEHNECH, BOLENÍ HLAVY,
proti
Dně.

Obdivuhodná vyléčení.

Pastor F. W. Buchholz, Wesica, Minn. upotřebil olej sv. Jakuba v nemoci jedné ženy z jeho obce, která již 17 roků trpěla na rematismus a na lůžko vázana byla. Po upotřebení oleje po tři dny, mohla již povstati.

Pan R. Schæfer, 31 Brown ul., Alleghany City, Pa. byl přes 8 roků rematismem stižen a všechny léky zůstaly bez účinku. Jedna láhev oleje sv. Jakuba vyléčila jej úplně.

Pan Gustav A. Heilmann, redaktor Pittsburského "Republikaner" trpěl dva roky na rematických bolestech a strávil mnohou noc plnou utrpení. Dvě láhve sv. Jakuba oleje jej vyhojily.

Paní Urena Gugelmann, 59 roků stará, ze Švýcarska, Canton Argan, nyní ale bydlící v Rochester N. Y., měla takové rematické bolesti v nohou, že nemohla ani chodit. Po upotřebení jedné láhve oleje sv. Jakuba cítila se jako znovuzrozená.

Pan A. V. Burk, Whitewater, Wis: Olej sv. Jakuba vyhojí všechny. Jeden z mých odběratelů praví, že jest to dar boží.

Pan J. Kisthart, Mahony City, Pa., trpěl strašně bolestmi v kříži. Jedna láhev jej vyhojila.

Paní Katerina Zimmermann, Lancaster, N. Y. upotřebila olej sv. Jakuba výdatně při otéklé nohy a vůči obličeji.

Pan B. Seim, South Adams, Mass. píše: Olej sv. Jakuba koná zde divy.

Pan Henry Lear, Patriot, Ohio, měl takovou bolest v levé pleci, že sebou nemohl hnout. Olej sv. Jakuba vyhojil jej ve dvou dnech.

Pan Frant. Wilke, La Fayette, Ind., oznamuje o jednom případu, kde jistý muž trpěl tak rematismem, že nemohl sebou hnouti. Nohy měl otekle a snášel velké bolesti. Za 12 hodin po upotřebení oleje sv. Jakuba, zmizely bolesti i otéklina.

Pan Henry Schæfer, Millesburg, Ohio, Rematismus v lýtkách.

Pan Henry Stouck, Meadwille, Pa., zlý rematismus.

Pan Fr. Witt, Cleveland, Ohio, Rematismus v nohou: po trojím upotřebení úplně uzdraven.

Pan F. Radder, Cleveland, Ohio, velké a trvalé bolesti v pravé noze po dvojím upotřebení zmizely úplně.

Dále proti všem nemocím, kterým
domácí zvířata
podrobeny jsou, jako:
zácpa, těžké močení, kolika,
Rozštěp,
PUKLINY A ZAHNÍVÁNÍ, HNITÍ ŠPÁRŮ U OVCÍ, ŠKRKAVKY U PRASAT.
Oteklé svaly
(Sweeney),
BRADAVICE, EPIZOOTA, ODĚNINY, ROZMAČKANINY, OTEVŘENÉ RÁNY, OCHROMENÍ,
oteklina kopyta,
puchýře, podebraniny,
Oteklé vemeno,
fistule všeho druhu, boule a
škrábnutí.

Jedna lahev **oleje sv. Jákuba** stojí 50 centů, (pět lahví za 2 dol.) a jest v každé lékárně ku koupi a neb při objednávce za 5 dol. pošle se bezplatně do všech částí Spoj. Států.

Adresujte
A. Vogeler & Co.
Baltimore Md
jediný sklad pro Ameriku.